

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף צ"ג ע"א

פרשת לך לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

צִפְרָא וְאַשְׁתְּדִלוּ בְּאוֹרֵייתָא.

תרגום לעברית

קם רבי אבא ושם ידו בראשו וברך אותו. אמר, ודאי חשבתי שאין נמצאת חכמה, רק באותם הצדיקים שזכו בה. כעת ראיתי שאפילו ילדים בדור של רבי שמעון זכו לחכמה עליונה. אשריך רבי שמעון! איך לדור שאתה תסתלק ממנו! ישובו עד הפקר והתעסקו בתורה.

טקסט הזוהר

פתח רבי אבא ואמר (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים וגו'. מלה דא הא אוקמוה חברייא מאי טעמא כתיב ועמך כלם צדיקים, וכי כלוהו ישראל צדיקי גינהו. והא כמה חייבין אית בהו בישראל כמה חטאין וכמה רשיעין דעברין על פקודי אורייתא.

תרגום לעברית

פתח רבי אבא ואמר, ועמך כלם צדיקים וגו'. הדבר הזה הרי בארוהו החברים, מה הטעם כתוב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים, וכי כל ישראל הם צדיקים? והרי כמה רשעים יש בישראל, כמה חוטאים וכמה רשעים שעוברים על מצוות התורה.

אֵלָא הָכִי תִנָּא בְּרִזָּא דְּמִתְנִיתִין. וְכַאֲמִין אֲנוּן יִשְׂרָאֵל דְּעֵבְדִּין קִרְבָּנָא דְּרַעְוָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּמִקְרִיבִין בְּנִייהוּ לְתַמְנִיָּא יוֹמִין לְקִרְבָּנָא, וְכֹד אֲתַגְזֹרוּ עָאלוּ בְּהַאי חוּלְקָא טָבָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּכִתִּיב, (משלי י') וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם. כִּיּוֹן דְּעָאלוּ בְּהַאי חוּלְקָא דְּצַדִּיק אֲקִרוּן צַדִּיקִים, וְדַאי כָּלָם צַדִּיקִים.

תרגום לעברית

אֵלָא כֹּה שָׁנָה בְּסוּד הַמִּשְׁנִיּוֹת: אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹשִׁים קִרְבָּן שֶׁל רָצוֹן לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִקְרִיבִים אֶת בְּנֵיהֶם לְשִׁמוּנָה יָמִים לְקִרְבָּן, וְכִשְׁנִמּוּלִים, נִכְנָסִים לַחֲלֹק הַטּוֹב שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוֹב (משלי י') וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם. וְכִיּוֹן שֶׁנִּכְנָסוּ בַּחֲלֹק הַזֶּה שֶׁל הַצַּדִּיק, הֵם נִקְרָאִים צַדִּיקִים. וְדַאי כָּלָם צַדִּיקִים.

טקסט הזוהר

וְעַל כֵּן לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. כְּדִכְתִּיב, (תהלים קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם. וְכִתִּיב זֶה הַשַּׁעַר לִי צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ. אֲנוּן דְּאֲתַגְזֹרוּ וְאֲקִרוּן צַדִּיקִים. נִצֵּר מִטְעִי. נִצֵּר מֵאֲנוּן נְטִיעִין דְּנִטְע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן הַאי אֶרֶץ חַד מְנִייהוּ, וְעַל כֵּן אֵית לָהּ לְיִשְׂרָאֵל חוּלְקָא טָבָא בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי וְכִתִּיב, (תהלים לז) צַדִּיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ. (ישעיה ס) לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. מַהוּ לְעוֹלָם. כְּמָה דְּאוּקִימָנָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן, וְהָא אֲתַמָּר הַאי מְלָה בֵּין חֲבֵרִיָּא. (ותאנא מאי קא חמא קרא דלא אקרי אברהם עד השתא). (נ"א תא חזי, קודשא בריך הוא לא קרא לאברהם אברהם עד השתא מאי טעמא. אלא הכי אוקימנא דעד השתא לא אתגזר, וכד אתגזר אתחבר ביה האי ה'א ושריא ביה), אֵלָא הָכִי אוּקִימָנָא דְּעַד הַשְׁתָּא לָא אֲתַגְזֹר, וְכֹד אֲתַגְזֹר אֲתַחֲבֵר בְּהַאי ה' וְשְׁכִינְתָּא שְׂרִיָּא בֵּיה וְכִדִּין אֲקִרִי אֲבָרָהִם.

וְעַל כֵּן לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ, כְּכַתוּב (תהלים קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אֲבֹא בָם, וְכַתוּב
זֶה הַשָּׁעַר לֵה' צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ, אוֹתָם שְׁנַמּוּלוּ וְנִקְרְאוּ צְדִיקִים. נִצֵּר מִטָּעִי - נִצֵּר
מֵאוֹתָם הַנְּטִיעוֹת שְׁנִטְעַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֵן עֵדֶן. הָאֶרֶץ הַזֹּאת הִיא אַחַת מֵהֶן, וְעַל כֵּן יִשׁ
לְיִשְׂרָאֵל חֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, וְכַתוּב (שם לו) צְדִיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ. (יסעיה ס) לְעוֹלָם
יִירָשׁוּ אֶרֶץ, מָה זֶה לְעוֹלָם? כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּמִשְׁנֵתֵנוּ, וְהָרִי הַדָּבָר הַזֶּה נִתְּבָאָר בֵּין
הַחֲבֵרִים. [ולמדנו, מָה רָאָה הַכַּתוּב שֶׁלֹא נִקְרָא אֲבֵרָהם עַד עַתָּה]? [נ'א: כֹּא רָאָה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא קִרָּא לְאַבְרָהָם אֲבֵרָהם עַד עַתָּה, מָה הִטְעָם? אֵלֹא כִּךְ בְּאַרְנוֹ, שֶׁעַד
עַתָּה לֹא נִמּוּל, וְכִשְׁנִמּוּל, הַתַּחֲבֵרָה בּוֹ הֵיא הַזֹּאת וְשִׁרְתָּהּ בּוֹ]. אֵלֹא כִּךְ בְּאַרְנוֹ, שֶׁעַד
עַכְשָׁיו לֹא נִמּוּל, וְכִשְׁנִמּוּל, הַתַּחֲבֵרָה לֵה' הִיא הַזֹּאת וְהַשְׁכִּינָה שְׁרָתָהּ בּוֹ, וְאֵז נִקְרָא אֲבֵרָהם.

טקסט הזהיר

וְהִינּוּ דְכַתִּיב, (בראשית ב) אֵלֹהִים תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ בְּהִבְרָאָם. וְתֵאנָא בְּה' בְּרָאָם.
וְתֵאנָא בְּאַבְרָהָם. מֵאִי קְאָמְרִי אֵלֹא דָּא חֶסֶד וְדָא שְׁכִינְתָּא וְכֵלָא נְחִית כְּחֵדָא, וְלֹא קִשְׁיָא
מִלָּה וְהֵאִי וְהֵאִי הָיִי.

תרגום לעברית

וְהִינּוּ מָה שֶׁכַּתוּב (בראשית ב) אֵלֹהִים תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ בְּהִבְרָאָם. וְשִׁנָּה בְּה'
בְּרָאָם, וְשִׁנָּה בְּאַבְרָהָם. מָה אוֹמְרִים? אֵלֹא זֶה חֶסֶד וְזֶה הַשְׁכִּינָה, וְהַכֵּל יוֹרֵד יַחַד, וְהַדָּבָר
לֹא קִשְׁיָא, וְזֶה וְזֶה הֵיא.

טקסט הזהיר

אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב לְרַבִּי אֲבָא הָאִי ה' דְּהִבְרָאָם זְעִירָא, וְה' (דְּבֵרִים ל' ב ו) דְּהִלִּי רַבְרָבָא,
מָה בֵּין הָאִי לְהָאִי, אָמַר לִיה דָּא (שְׁכִינְתָּא) שְׁמִיטָה, וְדָא יוֹבְלָא (וְאִית דַּמְתַּנִּי דְּכֵלָא חַד,
דְּכַד מִנְהֵרָא מִצְדִּיק כְּדִין קִימָא בְּאַשְׁלֻמוֹתָא וְה' רַבְרָבָא, דְּהֵא מִתְנַהֵרָא כְּדָקָא יָאוֹת,

ולזמנין דלא קיימא באשלמותא וינקא מסטרא אחרא כדין ה' א' זעירא) ובגין כך זמנין
דסיקרא קיימא באשלמותא וזמנין בפגימותא, ובאנפחא אשתכח ואשתמודע וכלא
שפיר. והאי איהו ברירא דמלה.

תרגום לעברית

אמר רבי יעקב לרבי אבא, הה' הו' של הבראם היא קטנה, וה' של הלה' (דברים לב) -
גדולה. מה בין זה לזה? אמר לו, זו שמטה, וזה יוכל, [ויש ששונים שהכל אחד,
שכאשר מאירה מהצדיק, אז עומדת בשלמות וה' א גדולה, שהרי מוארת כראוי,
ופעמים שלא עומדת בשלמות ויונקת מצד האחר, אז ה' א קטנה]. ומשום כך לפעמים
שהלבנה עומדת בשלמותה, ולפעמים בחסרונה, ובפניה נמצא ונודע, והכל יפה, וזה
הוא ברור הדבר.

טקסט הזהיר

אמר רבי אבא זכאין אנן ישראל דקודשא בריך הוא אתרעי בהון מכל שאר עמין,
והייב לון את קיימא דא, דכל מאן דאית ביה האי את, לא נחית לגיהנם אי איהו נטיר
ליה כדקא יאות דלא עייל ליה ברשותא אחרא ולא משקר בשמיה דמלכא, דכל מאן
דמשקר בהאי, כמאן דמשקר בשמיה דקודשא בריך הוא דכתיב, (הושע ה) ביי בגדו כי
בנים זרים ילדו.

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם מכל שאר העמים
ונתן להם אות הברית הו', שכל מי שיש בו אות הברית הו', אין יורד לגיהנם אם הוא
שומר אותו כראוי, שאין מכניס אותו לרשות אחרת ולא משקר בשם המלה. שכל מי
שמשקר בזה, כמי שמשקר בשמו של הקדוש ברוך הוא, שכתוב (הושע ה) בה' בגדו כי
בנים זרים ילדו.

תו אמר רבי אבא בזמןא דבר נש אסיק בריה לאעליה להאי ברית, קרי קודשא בריך הוא לפמליא דיליה ואמר חמו מאי בריה עבדיה בעלמא. ביה שעתיא אודמן (ליה) אליהו וטאס (מו ב) עלמא בד' טאסין ואודמן תמן. ועל דא תנינן דבעי בר נש לתקנא כרסייא אחרא ליקרא דיליה, ויימא (יג א) דא כרסייא דאליהו, ואי לאו לא שרי תמן. והוא סליק ואסחיד קמי קודשא בריך הוא.

תרגום לעברית

עוד אמר רבי אבא, בזמן שהאדם מעלה את בנו להכניסו לברית הזו, קורא הקדוש ברוך הוא לפמליא שלו ואומר, ראו איזו בריה עשיתי בעולם! באותה השעה מזדמן [לו] אליהו, וטס את העולם בארבע טיסות ומזדמן לשם, ועל זה שנינו שצריך אדם לתקן כסא אחר לכבודו, ויאמר: זה הכסא של אליהו. ואם לא, אינו שורה שם. והוא עולה ומעיד לפני הקדוש ברוך הוא.

טקסט הזוהר

תא חזי, בקדמיתא כתיב, (מלכים א יט) מה לה פה אליהו וגו'. וכתוב קנא קנאתי ליי (אלהי צבאות) כי עזבו בריתך בני ישראל וגו'. אמר ליה חזיך בכל אתר דהאי רשימא קדישא ירשמון ליה בני בבשרהון אנת תזדמן תמן, ופומא דאסחיד דישראל עזבו, הוא יסהיד דישראל מקיימין האי קיימא. והא תנינן על מה אתענש אליהו קמי קודשא בריך הוא על דאמר דלטורא על בנוי.

תרגום לעברית

בא ראה, בראשונה כתוב (מלכים א יט) מה לה פה אליהו וגו', וכתוב קנא קנאתי לה' אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל וגו'. אמר לו, חזיך, שבכל מקום שהרשם הקדוש הזה ירשמו אותו בני בבשרם, אתה תזדמן לשם. והפה שהעיד שישראל עזבו,

הוא יעיד שישָׂרָאֵל מְקִימִים אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת. וְהָרִי שְׁנִינוּ, עַל מָה נֶעֱנֵשׁ אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא? עַל שְׁאֵמַר לְשׁוֹן הָרָע עַל בְּנֵינוּ.

טקסט הזהר

אֲדַהֲכִי הָיָה אֲתִי נִהוֹרָא דְיוֹמָא וְהָיוּ אֲמָרֵי מַלְי דְּאוֹרֵייתָא. קָמוּ לְמִיזֵל. אָמַר לִיה הֵהוּא
גִּבְרָא בְּמָה דְּעִסְקִיתוּ בְּהָא לִילְיָא אֲשֶׁלִּימוּ. אֲמָרֵי מַאי הוּא. אָמַר לָהּ דְּתַחֲמוּן לְמַחֲר
אֲנָפוּי דְּמָרִיָּה דְּקִימָא, דְּהָא דְּבִיתָא בְּעָאָת בְּעוֹתָא דָּא מְנִיכּוּ. וְגִזֵּר קִימָא דְּבָרֵי
דְּאֲתִילִיד לִי, לְמַחֲר לִיהוּי הַלּוּלָא דִילִיָּה. אָמַר רַבִּי אָבָא הָא בְּעוֹתָא דְּמַצָּוָה אִיהוּ
וְלְמַחֲמֵי אִפִּי שְׂכִינְתָא נִיתִיב.

תרגום לעברית

בִּינְתִים בָּא אֹר הַיּוֹם, וְהָיוּ אוֹמְרִים דְּבָרֵי תוֹרָה. קָמוּ לְלַכֵּת, אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הָאִישׁ, בְּמָה
שְׁעִסְקֶתֶם בַּלֵּילָה הַזֶּה הַשְּׁלִימוּ. אָמְרוּ, מָה הוּא? אָמַר לוֹ, שְׁתַּרְאוּ לְמַחֲר אֶת פָּנֵינוּ שֶׁל
בְּעַל הַבְּרִית, שְׁהָרִי אֲשֶׁתִּי בְּקָשָׁה אֶת הַבְּקָשָׁה הַזֹּאת מִכֶּם, וּמִלַּת הַבְּרִית שֶׁל בְּנֵי שְׁנוּלָד לִי
- לְמַחֲר תִּהְיֶה הַהַלּוּלָא שְׁלוֹ. אָמַר רַבִּי אָבָא, זֶה הִיא בְּקָשָׁה שֶׁל מַצָּוָה, וְנִשְׁבַּ לְרֹאוֹת אֶת
פָּנֵי הַשְּׂכִינָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ג ע"ב) ◆

טקסט הזהר

אוֹרִיכּוּ כָּל הַהוּא יוֹמָא,

תרגום לעברית

חֲכוּ כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם. בְּאוֹתוֹ הַלֵּילָה כִּנֵּס אוֹתוֹ הָאִישׁ אֶת כָּל אוֹהֲבָיו, וְכָל אוֹתוֹ הַלֵּילָה
הִתְעַסְקוּ בַּתּוֹרָה, וְלֹא הָיָה מִי שִׁישֵׁן. אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ הָאִישׁ, בְּבִקְשָׁה מִכֶּם, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד יֹאמַר דָּבָר חָדָשׁ בַּתּוֹרָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

